

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/130/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123201555
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5123201555.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX proti oprávnenej z výživného: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., E. XXXX/XX, zastúpenej Mgr. Michalom Durajom, advokátom so sídlom Čadca, Sládkovičova 1700, IČO: 42 218 187, o zníženie výživného, na odvolanie oprávnenej z výživného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 46Pc/3/2023-160 zo dňa 16.08.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., III. a IV. **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku II., odvolaním nenapadnutom, ostáva rozsudok **nedotknutý.**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina, výrokom I., znížil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči oprávnenej z výživného, naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 21P/59/2020 zo dňa 25.09.2020 vo výške 350,- eur mesačne tak, že navrhovateľ je povinný platiť oprávnenej z výživného výživné vo výške 300,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci, na ktorý sa výživné poskytuje, k rukám oprávnenej počnúc od 01.03.2023. Výrokom II. v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Výrokom III. zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 21P/59/2020 zo dňa 25.09.2020 v časti určenia výšky výživného na oprávnenu z výživného. Výrokom IV. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 62 a § 75, § 77 a § 78 Zákona o rodine, resp. ust. § 157 Civilného mimosporového poriadku (CMP) konštatujúc, že došlo na strane navrhovateľa k takej zmene pomerov, ktoré odôvodnili znížiť výšku vyživovacej povinnosti. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že povinný z vyživovacej povinnosti sa nevzdal bezdôvodne dovtedajšieho príjmu, keď pracoval v zahraničí, v Rakúsku a dosahoval vyšší príjem ako po jeho návrate na Slovensko. Súd uviedol, že navrhovateľ riadnym spôsobom po návrate zo zahraničia sa zamestnal, dosahuje primeraný príjem zodpovedajúci jeho vzdelaniu, zdravotnému stavu a ostatným možnostiam a nemožno od neho spravodlivo žiadať, aby naďalej pracoval v zahraničí a takto dosahoval príjem vyšší. Súd prihliadol aj na odôvodnené potreby oprávnenej - dcéry z výživného, ktorá študuje na Súkromnej strednej škole v F., kde so štúdiom sú zvýšené výdavky. Súd porovnal možnosti oboch rodičov ako sú schopní vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti prispievať výživným a vyživovaciu povinnosť znížil zo sumy 350,- eur mesačne na sumu 300,- eur mesačne s tým, že vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom zástupcu podala odvolanie oprávnená z výživného. Dôvodila tým, že podľa nej je rozhodnutie predčasné a nesprávne. Súd sa

nevysporiadal so všetkými skutočnosťami uvedenými v písomných vyjadreniach ako aj jej argumentmi. Poukázala na ust. § 62 Zákona o rodine s tým, že vyživovacia povinnosť má prednosť pred uspokojovaním ostatných potrieb povinnej osoby. Aj keď súd znížil výživné len o 50,- eur mesačne, študuje na strednej škole v maturitnom ročníku, ktorý je najnáročnejší na výdavky. Súd tiež nebral zdravotné problémy matky do úvahy, ktorá napriek tomu chodí do práce a snaží sa ju finančne zabezpečiť aj predajom jej pozemku. Naproti tomu otec pracoval v zahraničí dlhodobo a práve neprítomnosť ospravedlňoval tým, že sa stará o rodinu po finančnej stránke. Neuznáva dôvody, ktoré prezentoval otec, prečo sa vrátil na Slovensko, že teda je to jeho vek a zdravotné problémy, ale podľa nej sa na Slovensko chcela vrátiť jeho priateľka, ktorá mala konflikty v zamestnaní, keď tiež pracovala v zahraničí. Neverí ani tomu, že otec si požičal sumu 40.000,- eur na vyplatenie matky z BSM. Otec vlastní viaceré nehnuteľnosti a pozemky a podľa nej má aj úspory z práce v zahraničí. Poukázala na to, že s výberom strednej školy súhlasil aj otec, ktorý ju podporoval, má výborné študijné výsledky. Otec okrem nej nemá žiadnu inú vyživovaciu povinnosť. V konaní podľa nej otec nepreukázal jeho zhoršený zdravotný stav, a preto má za to, že sa bez vážneho dôvodu a tak povediac svojvoľne rozhodol vzdať výhodnejšieho zamestnania. Odvolateľka uviedla, že má zhoršený zdravotný stav, a preto si ako študentka nemôže privyrobiť ani cez letné prázdniny. Rozhodnutie preto odvolateľka vníma ako absolútne nezákonné a v rozpore so zákonom a vykonaným dokazovaním. Žiadala, aby odvolací súd v napadnutých častiach rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Žiadala, aby prípadne odvolací súd, zmenil rozsudok a návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti v celom rozsahu zamietol.

3. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jednotlivých výrokoch podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Výrok rozsudku odvolaním nenapadnutý, ktorým súd vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol, ponechal nedotknutý.

4. Z preskúmaného rozhodnutia, spisového materiálu a obsahu odvolania mal odvolací súd preukázané, že súd na základe návrhu navrhovateľa - otca posudzoval, či došlo od poslednej úpravy práv a povinností rodičov k dcére k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu predchádzajúceho rozhodnutia a novú právnu úpravu práv a povinností. V konaní mal súd prvej inštancie preukázané, že v roku 2016 došlo k rozvodu manželstva medzi navrhovateľom a matkou oprávnenej z výživného a následne rozsudkom zo dňa 25.09.2020 sp. zn. 21P/59/2020 OS Žilina došlo k uzatvoreniu rodičovskej dohody a súdom bolo určené výživné na oprávnenú v sume 350,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2020. Navrhovateľ podal návrh na zníženie vyživovacej povinnosti s tým, že sa podstatným spôsobom zmenili pomery na jeho strane, keď v roku 2022 od augusta prestal pracovať v zahraničí, vrátil sa na Slovensko, kde sa zamestnal ako skladový kontrolór. V zahraničí pracoval v hoteli ako výčapník, bol 9 hodín v práci na nohách, vzhľadom však na jeho vek, zdravotné problémy a osobný život sa rozhodol prácu v zahraničí ukončiť. Žiadal, aby súd znížil vyživovaciu povinnosť k dcére na sumu 150,- eur mesačne. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie a zistil, že rodičia oprávnenej z výživného majú vyživovaciu povinnosť k dcére, ktorá študuje na Strednej súkromnej škole v F.. Matka má priemerný príjem 750,- eur mesačne, otec má priemerný príjem 900,- až 920,- eur mesačne. Súd vyhodnotil tiež preukazované výdavky oprávnenej z výživného, súvisiace s jej štúdiom na Strednej súkromnej škole v F., pričom konštatoval, že sa jedná o nadštandardné výdavky. Súd dospel k záveru, že reálny príjem otca poklesol, pričom nemožno konštatovať, že by sa tohto príjmu vzdal bezdôvodne. Vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav sa rozhodol ďalej so svojou priateľkou žiť na Slovensku, kde po príchode sa riadne zamestnal a naďalej si plní vyživovaciu povinnosť k dcére. Vzhľadom k tomu, že je stredoškolsky vzdelaný muž v strednom veku, súd považoval zamestnanie skladového kontrolóra, vyžadujúce stredoškolské vzdelanie, za primerané. Súd tak nemohol pristúpiť k aplikácii princípu potenciality, t. j. k prihliadnutiu na skutočné príjmy povinného rodiča dosahované v zahraničí, naopak zmenu práce a návrat na Slovensko vyhodnocoval v kontexte všeobecných príčin tohto rozhodnutia so záverom, že nemožno rodiča nútiť, aby zotrval žiť a pracovať v zahraničí. Vzhľadom na tieto zistené skutočnosti, ako aj s prihliadnutím na možnosti a schopnosti druhého rodiča, resp. primerané výdavky oprávnenej z výživného, znížil vyživovaciu povinnosť o 50,- eur mesačne, počnúc dňom 01.03.2023 na sumu 300,- eur mesačne.

5. Vychádzajúc z takto zistených skutočností postupoval prvostupňový súd správne, keď v súlade s ust. § 78 Zákona o rodine skúmal, či od poslednej úpravy výživného došlo na strane účastníkov konania k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výživnom. V tomto smere vykonal vo veci

dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď znížil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa od 01.03.2023 na sumu 300,- eur mesačne. Ako správne konštatoval súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, od poslednej úpravy výživného, resp. zisťovania skutočného stavu, došlo k zmene pomerov a na základe toho, že navrhovateľ zmenil zamestnanie, miesto svojho bydliska, presťahoval sa zo zahraničia na Slovensko, kde naďalej vykonáva primeranú prácu. Jeho návrh súd prvej inštancie ako čiastočne dôvodný posúdil tak, že výživné znížil o 50,- eur mesačne. Ani odvolací súd sa nezhodol s tvrdením odvolateľky, že v zmysle § 62 Zákona o rodine by rodič mal kvôli vyššiemu príjmu uprednostniť prácu v zahraničí. Správne súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že pokiaľ rodič riadne pracuje, má primerané zamestnanie a príjem svojmu veku, vzdelaniu a zdravotnému stavu, nie je možné od neho požadovať a „nútiť ho“, aby odišiel kvôli lepšiemu zárobku pracovať do zahraničia. To by v tomto prípade mohla oprávnená z výživného navrhnúť aj druhému rodičovi - matke, aby odišla pracovať do zahraničia a dosahovala tak vyšší príjem a mohla lepšie uspokojovať jej potreby. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd nepovažoval odvolanie za dôvodné, a preto výroky, ktorými súd znížil vyživovaciu povinnosť, rozhodol o zmene predchádzajúceho rozhodnutia a o trovách konania, ako vecne správne potvrdil.

6. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

7. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).